

Bilag 4

I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslagets § 1

§ 1

1. § 38 affattes således:

»§ 38. Når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 1 år, er udstået, afgøres det, om den dømte skal løslades på prøve. Er straffetiden mere end 1 år, men ikke over 2 år, kan prøveløsladelse dog først ske, når en tredjedel af den straffetid, der overstiger 1 år, er udstået.

Stk. 2. Løsladelse kan kun nægtes, hvis:

- 1) der er nærliggende fare for, at den dømte vil begå nyt strafbart forhold af væsentlig betydning, og fortsat straffuldbyrdelse må anses for nødvendig for at forebygge denne fare, eller
- 2) den dømte modsætter sig prøveløsladelse på de vilkår, som ville blive fastsat.

Stk. 3. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan prøveløsladelse ske tidligere end bestemt i stk. 1. Løsladelse kan dog tidligst ske, når den dømte har udstået halvdelen af straffetiden og mindst 2 måneder.

Stk. 4. Efter nægtelse af prøveløsladelse i medfør af stk. 1 skal der, såfremt den resterende straffetid gør det muligt, senere tages stilling til, om de forhold, der har begrundet nægtelsen, fortsat bør medføre nægtelse af prøveløsladelse.«

2. Efter § 38 indsættes:

»§ 38 a. Afgørelser om prøveløsladelse efter § 38 træffes af justitsministeren eller den, som ministeren med hensyn til bestemte grupper af sager bemyndiger dertil. Afgørelser om nægtelse af prøveløsladelse efter § 38, stk. 1, kan dog kun træffes af justitsministeren.

Stk. 2. Den dømte kan forlange, at nægtelsen af prøveløsladelse efter § 38, stk. 1, af anklagemyndigheden indbringes for retten til prøvelse. § 59, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.«

§ 38. Når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået, afgør justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, om den dømte skal løslades på prøve.

Stk. 2. Løsladelse på prøve kan ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder. Bestemmelse herom træffes af justitsministeren eller den, som han med hensyn til bestemte grupper af sager bemyndiger dertil.

Stk. 3. Prøveløsladelse kan i almindelighed ikke ske, når den resterende straffetid er mindre end 30 dage.

Stk. 4. Prøveløsladelse kan ikke ske med hensyn til den ubetingede del af en dom efter § 58, stk 1.

Stk. 5. Løsladelse på prøve forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, at der er sikret ham passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at han erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes efter § 39, stk. 2.

3. §§ 244-246 affattes således:

»§ 244. Den, som over vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

§ 245. Den, som udøver et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller gør